

سُبْحَانَ اللَّهِ، مؤمن نه ناپاکه کبړي

له ابو هريره - رضي الله عنه - څخه روايت دی چې: رسول الله صلى الله عليه وسلم ورسره د مدينې په يوه لار کې پداسې حال کې مخ شو چې دی د جنابت په حال کې و، نو پناه شو او ولاړ، غسل يې وکړ، رسول الله صلى الله عليه وسلم ولټاوه، نو کله چې ورته راغی وې ويل: «ابوهريره چېرته وې؟» هغه وويل: اې د الله رسوله، ته راسره پداسې حال کې مخ شوې چې زه په جنابت کې وم، نو زړه مې ونه غوښتل درسره کښېنم.» تر څو مې نه وي لامبلي، نو رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: «سُبْحَانَ اللَّهِ، مؤمن نه ناپاکه کبړي»
[صحيح دی] [متفق عليه دی]

رسول الله صلى الله عليه وسلم د مدينې په يوه لاره کې له ابو هريره رضي الله عنه سره مخ شو، حال دا چې ابو هريره رضي الله عنه د جنابت په حال کې و، نو رسول الله صلى الله عليه وسلم ته يې د احترام په خاطر له هغه پټه ولاړ او غسل يې وکړ، سره د جنابت په حال کې ناسته او خبرې کول ناسم وگڼل، پدې گمان چې ناپاکه دی، نو په بيا بېرته راغی او کښېناست، نو رسول الله صلى الله عليه وسلم ترې وپوښتل چې چېرته تللی وې؟ نو خبر يې کړ چې نه يې غوښتل د جنابت له امله د ناپاکه په حال کې ورسره کښېني، نو رسول الله صلى الله عليه وسلم تعجب وکړ او ورته يې وفرمايل: مؤمن پاک وي او هېڅکله نه ناپاکه کبړي؛ هغه که مړ وي او يا ژوندي.

<https://sunnah.global/hadeeth/ps/show/3076>

